

Budapest, 1899. kedd. január 24.

III. évfolyam 19. szám

POLITIKAI NAPILAP
szabadalmassal

Megjelenik minden este (vasárnap kivételével)
Árma mindenütt 1 krajczár.
Előzetes ára:
Helyben házhoz hordva vagy vidéken postai szállítással: egy hónapra 60 kr.

Esti Hírlap

POLITIKAI NAPILAP
szabadalmassal

Szerkesztőség, kiadóhivatal és nyomda
V. ker., Honvéd-utca 6. szám.
Szerkesztési órák:
délelőtt 10 órától délután 6 óráig.
Kiadóhivatal nyitva egész nap.
Szerkesztési telefon: 686.
Kiadóhivatali telefon: 887.

700 koronára játszanak

az e heti január 23-tól január 28-ig megjelenő összes lappéldányok és pedig a napi 50 koronás és a heti 200 koronás főnyereményen kívül, a fel nem vett s újra sorsolás alá eső nyereményekre is s így összesen 6 ötven koronás és 2 kétszáz koronás főnyereményre.

Budapest, január 24.

A Bánffy-kormány bukása már csak napok kérdése.

Bánffy és Széll idehaza.

A politikai látóhatár még mindig sűrű ködbe van burkolva, az emberek még mindig tapogatózva tévelyegnek a homályban és még mindig keresik a kivezető ösvényt, sovárogyva a teljes világság után.

De mintha már szakadozni kezdene a mindent átélő szürkeség, mintha már kevésbé nyomasztólag fektüdne meg a kebleket és mintha a bizonytalan derengésből a szivárvány halvány körvonalai kezdenének kibontakozni.

Azok, akik magasabb ponton állva szemlélik a kavardást, — úgy érezzük, — már látják is a béke közeledését és tudják, hogy miko ragyog fel újra az alkotmányosság napja hazánk égboltozatán.

Széll Kálmán és Bánffy Dezső báró visszatértek Bécsből. Érkezésüket nagy megnyugvás követte, pedig semmi se történt azóta, ami ezt megmagyarázhatná, de mindenki sejtí — és Szilágyi Dezső tegnap ki is mondta, — hogy béke lesz, mert lennie kell . . .

A király is akarja a békét, azért hivatta Széll Kálmánt magához, — a nemzet is akarja, mert már is éri a mai állapotok veszélyeit, — a pártok is akarják és ama kis-számú rakoncátlanok, akik a kölcsönös engedelemnek utját állják remélhetőleg rövid idő múlva teljesen magukra maradnak, vagy szelidebb hurokat pengetnek.

Az ellenzék nem érheti az a vád, hogy tartózkodik a köteles előzékenységtől. Az a felelet, melyet a kormány követeléseire adott, a legbékülékenyebb hangon van tartva és dicséretes önmegtadásnak és áldozatkészségnek is jelét adja. Lehetetlen, hogy erre harcias kihívás legyen a felelet. Ellenkezésképpen azt hisszük, hogy a két tábor bialsalmi férfiai egymás elé sietnek és

felelton találkozza békejobbot nyujtanak egymásnak.

Ennek be kell következnie. Talán holnap, talán holnapután, de talán már ma. Ebben senki se kételkedik. Most már csak azt lessük, hogy ki lesz az az erkölcsi bátorság, aki elsőnek nyújtja ki a kezét.

Az a felfogás, mely a kormány-párt egy kisebb töredékében még az utolsó napokban is hangos kifejezésre talált, hogy az ellenzék személyes vonatkozású követelése a kormány-párt megalázását jelentik, mindinkább háttérbe szorul és alapos az a hitünk és reményünk, hogy ez a hamis okoskodás nem fogja megakadályozhatni a békés megoldást, mert elvégre is a haza boldogsága többet nyom a latban egyesek boldogulásánál és ott, ahol az alkotmány megmentéséről van szó, a személyes érdekek nem jöhetnek számításba.

Bizzunk abban; hogy a megoldástól már csak napok választanak el. A király bölcsesége bizonyára megtalálta a béke biztosításának útját. Széll Kálmán bécsi utjának eredményét örömmel fogja fogadni az ország.

A képviselőház ülése.

Bánffy báró megjelent a Házban s csakhamar megérkezik Széll Kálmán is, aki mint a béke-mozgalom vezére a politikai válság előterében áll. Képviselők, újságírók körül fogják, — mindenki lázas érdeklődéssel lesi, hogy mi hír Bécsből.

Az ellenzéken az ülés elején alig ül egy-két obstruáló ur, — a miniszteri székeken már csaknem teljes számmal jelent meg a kormány.

PercezelBéni felolvassa a jegyzőkönyvet s Madarász apó felteszi a kérdést: — Van-e észrevétel a jegyzőkönyv ellen?

— Hogyne volna! — siet Szalay Károly kijelenteni s azt az indítványt terjeszti elő, hogy Reiter János neve melé tegyék oda, hogy a magyaróvári kerület képviselője.

— Helyes legalább tudjuk, hogy kicsoda? — kiáltják jobbról.

De Madarász apó a kívánságot nem bocsátja szavazás alá, mert a Ház hasonló kívánságot már előzőleg meilőzött.

Ivánka Oszkarnak is van két indítványa. Azt kívánja ugyanis, hogy a jegyzőkönyv első mondatát így sülizalják: Miután az elnök az ülést megnyitotta . . .

A másik kívánsága az, hogy ne a felszólalások *«tárgyában»*, hanem a felszólalások *«felett»* elrendelt névszerinti szavazásokról adjon hírt a jegyzőkönyv.

Erre a két indítványra Ivánka névszerinti szavazást kér, amit Madarász apó kénytelen elrendelni.

A szavazás megkezdése előtt Rakovszky István igyekszik szóhoz jutni, de Madarász nem engedi meg, hogy a Házszabályok magyarázása címén beszéljen.

Megkezdtek a szavazásokat. — Mire azonban a t. Ház az első névszerinti szavazás végére ér, nagy derűtség közt tűnik ki, hogy nem sikerült száz szavazatot összehozni.

Madarász hosszasan jelenti ki, hogy az ülést husz perczre felfüggeszti s ha azután sem lesz száz képviselő jelen, a Házszabályok értelmében fog a távollévőkkel szemben eljárni, az ülés folytatását pedig holnapra halasztja.

A szünet alatt a telefon működik s midőn Madarász a szünet után megszámláltatja a t. Házat, már 124 honatya van jelen.

Erre megrepetálják az előbbi szavazást.

Husz percz is beletelt, amig szertrombitáltattak, egybeflakkeresztették a t. Házat.

Mikor megvoit a hozzávetőleges határozatképesség, Madarász apó megszólalt:

— A jegyző urak osztályonként megszámlálják a képviselő urakat. Mindenki foglaljon tehát helyet a maga osztályában.

A képviselők engedelmesen bujnak össze osztályonként es a számlálás gyönyörű eredményre vezet: megvan a határozatképesség s ezzel megszűnik a távollévő képviselők napidíjainak roppant veszedelme, amennyiben a határozatképeltenség konstatalása után a katalógus-olvasás és a napidíjak megvonása következett volna.

Hosszu vizontagságok után a Ház abba a kellemes helyzetbe jut, hogy Ivánka első módosítását 114 szavazattal 8 ellenében elvethette.

Következik Ivánka második módosítása; mely az előző sorsára jut: 114 nemmel 8 igen ellenében elutasítják.

Egy órára ezzel is elkészülnek s akkor az elnök a jegyzőkönyvet hitelesítettnek jelenti ki.

Az elnöki előterjesztések következnek, melyek után Wassics kultuszminiszter törvényjavaslatot nyujt be az az országos tanítói nyugdíj- és számalapról.

Most Rakovszky István az imént magába fott felszólalást mondja el a házszabályokhoz kerve szót.

Ó voit az, aki a leghevesebben támadta az inkompatibilis képviselőket, akik a képviselői mandátumot arra használják fel, hogy jövedelmező igazgatósági tagságokat szerezzenek a pénzintézeteknél. Eddig nem akart a vádló szerepére vállalkozni, most

azonban a kormány-párt újságja felsorol néhány ellenzégi képviselőt, akik szintén inkompatibilisek. Nos hát majd ad ő azoknak; bejelenti ezeket is, névszerint: Polónyi Gézát, aki a Saskör részvénytársaságban van, Ivánka Oszkárt, aki a Tattersall igazgatóságának tagja, Holló Lajost, Meszlényi Lajost és Schüta Istvánt, aztán Eszterhazy Mihály grótot, aki a prészett zab- és takarmány konzerv részvénytársaság tagja . . .

Ekkor már kitör a baloldal viharos derűtsége, de Rakovszky lelki nyugalommal folytatja:

— . . . Végül Gullnerl és Horvánszky Nándort, aki a kisbirtokosok országos földhitelintézeténél fejtik ki tevékenységüket.

Kéri végül ezeket a rémes inkompatibilisokat a mentelmi bizottsághoz utasítani.

Sághy Gyula áll fel a baloldal derűtségének csillapultával és viharos nevetést költve szintén a Magyar Ujság nyomán bejelenti saját inkompatibilisát.

Most előveszik a tartalék-szavazásokat fél kettőre Biró Lajosnak nem engedték meg, hogy a dohánybevallás körül visszaelések dolgában valamelyik régmúlt gyűlésen felszólaljon.

Ezzel Madarász apó eloszlatta az ülést.

A válság.

(Az Esti Hírlap tudósítójától)

Széll itthon.

Ma reggel Bánffy Dezső báró miniszterelnök és Széll Kálmán Bécsből visszaérkeztek Budapestre.

A miniszterelnök valamint Széll Kálmán is a délelött folyamán a képviselőházban tartózkodtak.

Bánffy báró csak néhány bizalmas emberével konferált a bécsi kihallgatások eredményéről. Széll Kálmán körül nagy udvar képződött. Amerre a folyosón járt, köréje gyűltek a parlament legelőkelőbb tagjai. Hosszasan beszélgetett Széll Kálmán Hegadüs Sándorral, Beksics Gusztávval, Wassics miniszterrel, majd Tisza Kálmánnal. Általánoson feltűnt az a hosszas beszélgetés, melyet Széll Tisza István gróffal és Gajár Ödönnel folytatott.

Széll Kálmánt az ellenzék vezető politikusi is felkeresték és később Andrássy Gyula gróf kérte őt fel a függőben levő kérdések megbeszélésére.

Az ellenzéken nagy megnyugvással beszéltek arról, hogy Széll Kálmán áll a béke-tárgyalások előterében. Az o személyében minden pártan egyaránt garanciát látnak arra nézve, hogy a létesítendő megállapodások nem fognak

kijátszatni. Azt beszélték a folyosón, hogy a korona Széll Kálmánt felhatalmazta arra, hogy az ellenzéki pártokkal az ellentétek kiegyenlítése céljából érintkezésbe lépjen.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök ma délután négy órakor közli Széll Dezsővel, Csáky Albin gróffal és Andrássy Gyulával, akik a tárgyalások az ellenzéki pártokkal eddig közvetítettek, a kormány álláspontjának végleges formulázását. A ház folyosóján ma a béke-remények nagyban növekedtek annak a hírnek a hatása alatt, hogy a legfőbb nehézséget képező kérdésben, a kiegyezés kérdésében, Széll Kálmán közjogi meghatározásai jutottak dicalra s így a békés kibontakozás biztosítottnak tekinthető, mert e közjogi disztinkciókhoz a korona hozzájárult, az ellenzék közjogi aggodalmai pedig ezzel szemben teljesen elenyészhetnek.

Némely lapnak az a híre, hogy Széll Kálmán maga járt közbe, hogy nézetét a korona elé terjeszthesse, mint már jeleztük, teljesen alaptalan kombináció.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök már pénteken este értesítette Széll Kálmánt, hogy a király öt vasárnap délelőtt Bécsben fogadni óhajlja.

A harcz pártja.

A folyosón ma azt beszéltek, hogy Pulszky Agost elnöklele alatt állítólag hatvan-hetven (!) kormányparti képviselő tanácskozott, s azt határozta el, hogy ha az ellenzékkel létesítendő kompromisszumos megállapodások végrehajtását az ellenzék nem lesz hajlandó a Bánffy kormányra bízni, ők minden olyan kormányt lehetetlenné fognak tenni a parlamentben, mely ilyen megállapodások alapján veszi át a kormányzást.

Az ellenzék álláspontja.

Az ellenzéki pártoknak álláspontját legjobban megvilágítja a «Magyar Hírlapnak» a függetlenségi és 48-as pártnak tegnapi pártértekezletről hozott következő közleménye:

Az ellenzéki pártok egyértelműen azt az álláspontot foglalták el, hogy ők készek a következő kormánynak egy egész évre szóló utolsó provizóriumot engedélyezni, azzal a feltétellel, hogy ebben a provizórium-törvényben, — az 1898. évi I. törvényekkel ellentétben, — az önálló vámterület jogi álláspontja kifejezetten hangsúlyoztasék. Amennyiben ez év alatt a vámszövetség létrehozható, azt az ellenzék obstrukcióval gátolni nem fogja.

Ha pedig a most folyó év alatt a kiegyezés az alkotmányos Ausztriával létre nem jöhet, — akkor a 14. §. alkalmazását is megtűrve — Magyarországnak Ausztriával a mostani kiegyezési javaslatok tartalmának megvalósításával kereskedelmi szerződést köt, amelynek érvénye az 1903. év végéig, vagyis a külfölddel kötött kereskedelmi szerződések lejártáig tartana. Az erről szóló törvényben Magyarország már határozottan az önálló vámterület jog alapjából indulna ki.

A többi kérdésre nézve Győry Elek előterjesztése szerint az ellenzék konziliáns álláspontot foglalt el. Még a házszabálymódosítástól sem zárkózott el merően ama feltétel mellett, hogy a választások tisztaságának biztosításában megfelelő ellenértéket kap.

A személyi feltételek fejtegetésénél kiderült, hogy az ellenzék a tárgyalá-

sok során éppenséggel nem elezte ki eredeti álláspontját és itt csupán az az egyetlen cél lebegett szemei előtt, hogy a békeponozatok megvalósítására nézve a megfelelő garanciákat megszerezze.

A felhivatalos Országgyűlési Értesítő jelenti:

A Bánffy Dezső báró miniszterelnök lemondásáról elterjedt börszehrtek teljesen alaptalanok.

Majd alaposak lesznek egy pár nap múlva.

Tallhegygyel.

Igen érdekes kis párbeszéd folyt le ma délelőtt a képviselőház folyosóján a szép fűrtű Wlassics Gyula közoktatástügyi országjár és Meszlényi Lulu, a piros székfűs függetlenségi párti képviselő között.

Wlassics: Tehát megbuktunk. Meg vagyunk elégedve?

Meszlényi: Ha látni fogjuk, hogy megbuktatok, meg leszünk elégedve.

Wlassics: De azt el kell ismernetek, hogy a kormány érdeme, hogy elmaradt az ismeretes klauzula.

Meszlényi: Mennyiben van érdemetek?

Wlassics: Annnyiban, hogy Széllnek Bánffy eszközölte ki az audienciát.

Meszlényi: Elismerjük minden érdemeket, azonban bukjatok meg. De egészen bukjatok meg!

TÁVIRATOK ÉS TELEFONJELENTÉSEK.

A francia külügyminiszter expozéja.

Páris, január 24. (Az Esti Hírlap távirata.) Delcassé külügyminiszter beszédének befejező része így szól: »Ami Franciaországot illeti, az ország tovább is hajlandó Angliának minden panaszát megvizsgálni, abban a reményben, hogy jogait érvényre juttatja, de egyszersmind abban a tudatban, hogy nem szorult senkinek a nagylelkűségére. Azt mondták, hogy a francia forradalom köszirt volt; de Franciaországának egész története is köszirt, amelyről nem lehet egyes részecskéket lefejtteni. (Élénk tetszés.) Ami a szótól magát illeti, soha sem felejtette el, hogy képviselője annak, amit Gambetta a világmorál legfőbb megtestesülésének nevezett. Szükségképpen előterbe tolt tehát olyan óvatoss és tisztánlátó politika, a mely ismeri a módját annak és gondoskodik a cél elérésére való eszközökről. Ez a kormány politikája. Do hogy sikeresen megvalósíthatassuk, a kamara állandó hozzájárulására van szükség. (Egyhangú helyeslés.)

A Dreyfus-ügy.

Páris, január 24. (Az Esti Hírlap távirata.) A «Figaro» szerint Esterházy a semmitőszék előtt kijelentette, hogy kívánja, hogy vallomása köztudomásra jusson s így megtudják, milyen szerepet játszott valóságban ebben az ügyben.

Páris, január 24. (Az Esti Hírlap távirata.) A «Gaulois» szerint Esterházy vallomásközlétele előtt a litkos iratcsomó közlését kérte. A «Libre Parole» je'nti, hogy Esterházy a lap egyik munkatársa előtt kijelentette, hogy tegnapi vallomása a vezérkarhoz való viszonyára vonatkozott, ma pedig Schwartzkoppenhez való viszonyáról fog vallomást tenni. A «Journal» meginterjúvoltatta Mercier volt hadügyminisztert, aki ez alkalommal fentartotta azt az állítását, hogy Esterházyt soha sem hatalmazta fel viszontkérkedésre. Esterházy megbízás nélkül cselekedett. Ugyanez a lap közli továbbá,

hogy Mercier újra hangoztatta Dreyfus hűnösségéről való meggyőződését.

A helga miniszterválság.

Brüsszel, január 24. (Az Esti Hírlap távirata.) A hivatalos lap közli azokat a kéziratokat, amelyekben a király elfogadja De Smet de Nayer és Nyssens miniszterek lemondását. Egyidejűleg közli a hivatalos lap, hogy pénzügyminiszterre Liebaert képviselőt és ipar-és közmunkaügyi miniszterre Cooreman szenátort neveze ki a király. De Smet de Nayer-t államminiszterre nevezték ki.

ESTI HIREK.

Rendőri hírek.

— A diófa-utcai rablásról. E hó 21-én este a Kisdiófa-utca 10. sz. a. ház kapujában egy csavargó Kohn Antal órásegédnek, aki gazdája ékszerait vitte, nyakába szurt, a táskát tartó szíjat elvágta, s azzal elfutott. A járőrök azonban nagynehezen lefogták a késével hadonászó embert. A rendőrségnek a rabló Németh Kálmánnak mondotta magát de a rendőség megállapította, hogy Gamie Károly upesti szül. 22 éves szígyártó aki már többször volt lopásért büntetve, csak e hó 15-én szabadult a fegyházból, ahol két esztendőlt ült. Vallo-mása szerint nem volt szándékában a rablás, eredetileg csak el akarta lopni az ékszerket, úgy történt azonban, hogy a ház kapujában szembetalálkozott az órásegéddel, akit csak azért szurt nyakba, hogy megijesztve könnyebben elvehesse a táskát. Az eddigi jelentések szerint táská is lett volna, de ő ezt tagadja s a vizsgálat is valószínűvé teszi tagadását, mert egy másodikkal maga a megtámadott Kohn Antal sem tud.

— Gyermek fosztogató. Pongrácz Mátyásné szül. Ujbelszky Anna napszámosnót tetten értek, amint a Petyérdy-és Hernád-utca sarkán egy három éves leánykának kiszedte fülbevalóit. Megmotozásakor több fülbevalót s zalogjegyet találtak. A rendőség felhívja a károsultakat, jelentkezzenek a főkaptányság 58. sz. a. szobájában.

— Betörés. Weisz Saroltának az Andrássy-ut 16. sz. alatt levő virágkereskedését az éjjel ismeretlen tettes feltörte s onnan mintegy tíz forintnyi készpénzt ellopott. A betörőt keresik.

— Borzasztó halál. Varga József kocsis nejét, szül. Trád Mária, ma reggel amint a Szalay-utczában férje kocsjá mellett haladt, egy fordulónál a kocsi a falhoz nyomta, úgy hogy a szenvedett sérülések következtében még a helyszínén meghalt. A bonczoló intézetbe vitték.

Törvény előtt.

— A Bérczy-Schäffer párbaj. Az elmúlt év február 1-én estő a Fodor-téle vívóteremben Bérczy Béla rendőrkaptány kardpárbajt vívott Schäffer József fővárosi ügyvéddel. Az első öszszecsapásnál megjelent egy rendőrtisztviselő s a párbaj folytatását megakadályozta. A párbajra különben az szolgálatot okot, mert Bérczy az ügyvédet egy alkalommal kiutasította hivatalos helyiségéből s mivel az ügyvéd nem engedelmesskedett, rendőrral vezettette ki. A megsértett uri ember a lapokban keményen megtámadta a kapitányt, mire ez provokálta az ügyvédet. A megakadályozott párbiald folytatását a felek más napra halasztották, de erre Schäffer tartva a rendőri beavatkozástól, nem jelent meg. Végre márczius 15-én újból összemérték kardjaikat s ez alkalommal Bérczy Béla fején sebesült meg, mely két hét alatt gyógyult be. A párbajozókat ma vonta felelősségre Cziron István kir. táblabíró elnöklele alatt a budapesti törvényszék s rövid tárgyalás után elítélte őket 8—8 napi államfogházra.

— Az előleges cenzúra. Mikor az elmúlt esztendőben az igazságügyminiszter a nyomdatulajdonosokat annak betartására kötelezte, több nyomdász nem tett egeget pontosan a miniszter rendelkezésének, miért is a kir. ügyesség sajtórendőri kihágás miatt emelt vádat ellenük. A renitens nyomdatulajdonosokat a budapesti büntető járásbírószék fejenként 10—10 ft pénzbüntetésre ítélte s ezt a büntetést a kir. tábla is jóváhagyta. Az ítéletet ma hirdette ki előttük.

— A bagaméri lazadás. A most oly gyakran lejátszódó zendülési drámák egyikének végső akkordja hangzott el ma a legfelsőbb ítélőszék, a királyi kuria előtt. Az 1897. év őszén lezajlott bagaméri (Biharmegye) zendüléssel foglalkozott a kuria Czorda Bódog elnökletével, Szeghe dr. kuriai bíró előadása mellett. A zendülés előzményei a megszóktak. A nép elégedetlen volt sorsával, zúgólódott, mozgolódott, az asszonyok siránkoztak, a férfiak összedugták fejüket és arról beszéltek, hogy mily jó volna elpusztítani a hatóságot, különösen a jegyzőt; ez utóbbinak tulajdonították ugyanis, hogy a végrehajtót a nyakukra hozták. Aztán egyszerre kitört az eddig elfojtott harag és kétségbeesés. Egy Balogh Imre nevű embert árvereztek és amikor Balog a kiküldött két csendőr egyikének puskáját megfogta, a másik szorongatott társának segélyére sietett és Balogot leszurta. Erre aztán kitört a népből régóta lappangó harag. Az elkeseredett tömeg Sátor Endre jegyzőnek rontott. Lőcsei Sándor buzdítására agyonakarták verni. Sátorinak sikerült elmenekülnie. Üldözői keresték, kutatták, behatoltak lakásába, kihordták butorát, majd felgyújtották házát és a csendőröknek estek. A két szál ember nem állhatott ellen a tulnyomó tömegnek, menekülőre fogta a dolgot, de mármár elérték őket a dühöngők, amikor szerencsésükre szembe jött egy kocsi, amelyet visszafordítottak és elrobogtak rajta. Bagaméren csakis a kiküldött katonaság volt képes a rendet helyreállítani. Ezek után a nagyváradi királyi törvényszék megindította az eljárást Lőcsei Sándor a főizgató ellen, akihez még hatvanegy vadlott társa sorakozott. Lőcseit a kir. törvényszék hat évi fegyházra, a többi két évtől egy hónapig terjedő szabadságvesztésre ítélte. A királyi kuria első tanácsa ma csak a tényállással és a kir. törvényszék ítéletével foglalkozott, holnap folytatja a tárgyalást a királyi tábla ítéletének elolvasásával, úgy, hogy ítélethozatalra valószínűleg csak holnap délben, vagy holnapután reggel kerül a sor.

Padló alá rejtett holttest.

(Az Esti Hírlap tudósítójától.)

Az elmúlt évi június hó derekán feltűnt a rákosfalvi pálinkamérőnek, hogy Nyakas József, aki a környéken olthatlan szomjáról volt nevezetes, nyomtalanul eltűnt. Kutatni kezdtek a jó kundsáft után, de Romhányi László kömüves kivel az asszony vadházaságban élt, oly zavaros feleleteket hogy a dolgot feljelentették a kapitányságnak.

A rendőség harmadnap múlva megtalálta az asszony oszlásnak indult holttestét a szoba padlója alatt, s a bonczolást teljesítő orvosok megállapították, hogy halálát tizenegy késszurás okozta, melyek közül kettő feltétlen halálos volt.

Ezután vallatóra fogták Romhányi Lászlót, aki eleinte nagyban kesergett hitestársának elvesztése fölött. Később bűnbánólag bevallotta, hogy özvegységre jutván összeállott Nyakas Józsefivel. Eleinte jó viszonyban voltak, mert az italt mindketten szerették, de mikor tapasztalta, hogy az asszony nemcsak az ő szép keresményét hanem még a Krisztus köntösét is elinná, dugdosni kezdte előle a pénzt s emiatt mindennapos vendég volt köztük a czivódás.

Július 16-án a munkából hazatérve, ittas állapotban találta az asszonyt, az igaz, hogy ő benne is volt egy pár liter ital. Az asszony pénzt követelt tőle, amit mikor megtagadott tőle, a dühös furia konyhakéssel támadt rá. Ő elvette a kést s elrejtette a konyhában. Az asszony erre nemcsak a kést, hanem az eldugott pénzt is megtalálta, erre duiakodás támadt köztük.

Rombay földhöz vágta az asszonyt s a keze ügyébe eső késsel addig szurkálta, még csak életet sejtett benne. Mikor aztán a vér láttára kijozanodott, egész éjjel nem tudta lehunyni szemeit s azon töprenkedett, hogy miként tűntesse el a halottat. Végre másnap dél-

Den arra határozta el magát, hogy elássa a padló alá. Meg is tette, de harmad napon már a rendőrség kezei között volt.

A budapesti törvényszék Soós Kálmán dr. elnöke alatt szándékos emberölés büntetése miatt ma vont a felelősségre Romhányi, aki ittaságával védekezett s tagadta az előre megfontolt szándékot. A kihallgatott többi tanuk egybehangozóan vallották, hogy az asszony mód fölött hódolt az itálnak s roppantul házsártos természetű volt. A bíróság Romhányi Sándort 10 évi fegyházra ítélte.

Atléták harca.

(Az Esti Hírlap tudósítójától.)

Az ismeretes Aldási—Gerenday affér végre befejezést nyert ma a büntető járásbírósa előtt. A mai végtárgyalást Balló Lajos aljárásbíró vezette. Aldási Imrét Eötvös Károly védte, Gerenday Györgyöt pedig Vasziljevics Emil dr. ügyvéd.

A mai tárgyalás újból megnevezett tanu kihallgatására kezdődött, akit Gerenday annak bebizonyítására idéztetett meg, hogy a veszélyes fenyegetés nem párbajban való lelövésre vonatkozott.

Dobák Emil tanu az Atletikai Club tagja vallomásaiban úgy adja elő a dolgot, hogy neki előbb egy tetszett, mintha Aldási a lelövést párbajra vonatkoztatta volna s csak később gyantotta, hogy nem úgy áll a dolog.

Dobák Emil vallomása után Gerenday állt fel, hogy pár szóval világosítsa meg az ügyre. Előadta, hogy évekkor eze előtt egy ifju keresi fel őt, hogy vétesse fel az Atletikai Clubba, ez az ifju Aldási volt. A tagok ellenszenvvel fogadták Aldásit, de az ő támogatása folytán másodszori kérésre mégis felvették. Jöttek a bálók, Aldási erőszakos vise etet tanusított a tagokkal szemben, de különösen azzal szemben, ki a rendezők névsorát összeállította. Gerenday állásából kifolyólag jóakarólag figyelmeztette Aldásit, azután kezét nyújtott neki. Aldási azonban a folyosón sötétben nem látta ezt s nem foghatott kezét vele. Ebből származott az összeütközés. Az Atletikai Club tagjai mindjárt kigolyózására akartak javaslatot tenni, de Gerenday kérésére eljötték ezt. Ezután kölcsönösen provokáltak egymást, majd becsületbíró-sághoz került az ügy. Gerenday szerint Aldásival történetekre semmi oka sem volt, mert Gerenday vele szemben csak jóakarattal viselkedett.

Vasziljevics dr. Gerenday ügyvédje beszélt azután. Bebizonyítottak látja a tanuk vallomásából, hogy Aldási Gerendayt lelövessel fenyegette, s kizártnak tartja azt, hogy a lelövés párbajra vonatkozott, mert hisz akkor elfogadta volna Gerenday kihívását. Azt, hogy Aldási Gerendayról négy szemközti sokaknak azt beszélt, hogy Gerendaynak vele elintézetlen ügye van, a legkutatásabb rágalmazásnak minősíti s kéri, hogy Aldásival szemben a törvény legteljesebb szigorát alkalmazza a bíróság.

Aldási erre kijelentette, hogy Gerendayt csak inzultálni akarta. Aldási után védője, Eötvös Károly országgyűlési képviselő állt föl. Szerinte a tanuk vallomásai nem bizonyítják azt föltétlenül, hogy nem párbajra vonatkozott Aldásinak a lelövessel való fenyegetése.

Közben többen jöttek be a tárgyaló terembe, ami a tárgyaló bíró figyelmeztetésére elvonta kissé Eötvös az ő szokott derűségeit keltő modorában kérte a bírót.

— Szabad eszedzem egy kisfigyelmelem.

Aztán így folytatta védelme: A lelövésnek két módja van, vagy dulakodó, mikor az emberek szembe állnak egymással, ez a párbaj, vagy ha lesbe áll az illető s hátulról, titkon lelövi az áldozatát. Ez az orgyilkosság. Feltehető Aldásiról, hogy ő lesbe állva, orvul akarta Gerendayt lelőni? Nem. Itt hivatkozik Gerenday lovagias erzeléire, mely azt maga sem tartja lehet-

lőnek s hivatkozik a józan észre is, mely ezt kizárja. Azt hiszik, hogy az Atletikai klub diszkvalifikálása az életben olyan retentő befolyást gyakorol. De az emberek nagy többsége azért nem gondolkodik úgy. Nem azt kell tekintetbe venni, ami megtörtént, hanem ami még csak ezután lesz. Aldásiból lehet különböző ember, mint az egész atletikai klub. (Derűtség.)

Azután tovább bizonyította hogy Aldási fenyegetése nem vonatkozhatott orgyilkosságra. Az ország első férfiúi közé tartozó férfiak százszor kiejtik ezt a szót: lelövöm a gazembert! senki sem fog itt orgyilkosságot képzélni. Sajnos, hogy a politikában ez így van. A törvény megkivánja a fenyegetés közvetlen hatását is. De ez nem volt még. Tudja, hogy Gerendayt nem lelte ki a hideg attól való félelmében, hogy őt Aldási lelövi. Aztán, aki mást orvul meg akar gyilkolni, az nem fogja azt fünek-fának elmondani. Aldási így tett, pedig ez a párbajnál helytelen, mert a duellum olyan dolog, mint a férfi és nő közti viszony. Diszkret s helytelen dolog volt róla széltében-hosszában beszélni. Igazságos ítéletet kér Eötvös a bíróságtól.

A bíró Vasziljevics dr. és Eötvös ismételt felszólalásai után megőzta az ítéletet.

Az ítélet Aldási tetteit a kih. tkv. 41. szakaszába ütköző közszendelleni kihágásnak minősíti s ezért Aldásira a kih. btk. 21. szakasza alkalmazásával 100 frt fő- és 50 frt mellébüntetést, esetleg 10 és 5 napi elzárást ró.

Az ítélet megokolásában kimondja, hogy veszélyes fenyegetésnek nem lehetett Aldási szavait minősíteni. Azok csak megfélemlítés céljából történhetek olyanformán, hogy, ha így párbajra kerül a dolog, akkor övi le Gerendayt. Az ítélet ellen csak Aldási felebbezett.

Plébános a bíró előtt.

(Az Esti Hírlap tudósítójától.)

Érdekes tárgyalás folyt ma Bezerédi Bertalan büntető bíró előtt. Budapest legnépszerűbb plébánosa Tótfalussy Béla vádolt gyantát szerepelt, egy kis kihágás miatt legalább egy panasza feljelentés azt állította róla, hogy elkezesztetést követett el akkor, mikor meg keresztelte Tatay Vilmos magy. autavasuti hivatalnokot, két kiskora fiával egyetemben. A dolog előzménye az, hogy Tatay Vilmos 1897-ben elhagyta feleségét s egy szép napon elment két fiával az asszonynak gödöllői lakására s annak távollétét felhasználva kocsirakta a gyermekeit s egyenesen az erzsébetvárosi plébániára hajtatott, ahol mint a hármait megkeresztelték.

Tatayné, aki semmi áron sem akart válni, nyomban feljelentette a plébánost, akit azzal vádolt, hogy szabályszerű bizonyítvány nélkül keresztelt s nem értesítette annak megtörténtéről az óbudai rabbit.

Tótfalussy ma előadta, hogy 1897. szeptember 6-án megjelent nála Tatay Vilmos, aki arra kérte, hogy két fiával keresztelje meg. Ő azt felelte, hozzon magával három keresztapát, mi meg is történt és megkeresztelte úgy az apát, mint a két fiút. Megjegyezte, hogy előzőleg Tatay elmondta neki, hogy kiteresét Ador János óbudai rabbinak tudomására hozta, aki hivatalosan tudomásul vette s felhívta, hogy 14 nap múlva jelentkezzen újra, mikor ismét jelentkezett, a rabinus azzal megelégedett, hogy Tatay nem az ő kertületében lakik, tehát ő nem illetékes arra, hogy az egyház kebeléből elbocsássa. A rádiót erre bemutatja ifj. Halász Gyula, ifj. Lendvai Lajos és Kepes Albert által aláírt bizonyítvány, mely azt tartalmazza, hogy az óbudai rabbi pap egyszer tudomásul vette a keresztelést, később pedig betegség miatt kifogással rázta le a munkájától őket, akik tanúi voltak Tataynak.

A mai tárgyalás nem volt minden izgalom nélkül. Tótfalussy megjelentően sítymálva, foghegyről beszégetett a panaszos ügyvegyével Kaldor Gyula dr. al, akit a vádolt megjegyzése egészen kizoztak sodrából.

— Felfogásom szerint, így kezdte

védekezését, nem követtem el törvénytést. O-Budát Tatay nélkül és Tatayt O-Buda nélkül el sem lehet képzelni. Mikor a fiatal Tatay eljött hozzám bemutatni magát, hogy m. á. v. hivatalnok s bejelentette áttérési szándékát, eszem ágában sem volt kétségben lenni az iránt, hogy melyik zsidó hitközséghez tartozik, különösen mikor két tanu előtt jelentette be. Azért vettem és jövőre azért veszem könnyen, mert én miattam valamennyi zsidó kikeresztelkedhetik.

Védő: Pedig meg kellett volna győződnie a plébános urnak, hogy elbocsájtották-e Tatayt egykori kötekekből.

— Furesának tartom, hogy katolikus papot ide hurcoljon védő ur a vádoltak padjára... En törvénytést nem követtem el, miattam akarki lehet zsidó semmi közöm hozzá, az nekem smarn.

Bíró: A törvény határozottan intézkedik, hogy köteles értesíteni, a keresztelésről az illető előbbi felekezettel.

— Soha sem tettük. Az én plébániában soha sem fordult elő, hogy ily értelemben rám parancsolt volna püspököm vagy főbíró hatóságom, ha kapok ily parancsot, megteszem.

Védő: A világi törvény pedig egyenesen rendel.

Vádolt (ingerülten): Tiltakozom az ellen, hogy engem egy zsidó akar törvény iránti tiszteletre tanítani, legyen az ügyvéd, vagy bárki más.

Kaldor dr. magánpanaszos képviselője fentartja a paraszt s kéri vádolt elítélését, kinek el kellett volna utasítani a jelentkezést. Látszik, hogy smarn-féle felfogás mily visszafelé ad okot. Az elkezesztelésnek gyűlölet és boszú volt a célja Tatay részéről a hitves ellen. Kérde, hogy miképen tudta összeegyeztetni Tótfalussy plébános ezt a kath. egyház törvényeivel.

Vádolt: Bizza csak rám.

Védő: Tudom hogy a bíróság esekély bírságot fog kiróni, de kérem kell megbüntetését.

Vádolt: Fizetek én, legyen nyugodt. A bíró ítéletében Tótfalussy plébánost felmentette a kihágási btk. 53 §-ába ütköző vétség alól, azzal az indokolással, hogy Tatay mikor más egyházba leendő felvételét kérte, előzőleg jelentkeztetett előbbi egyházánál s nagykorú volt mikor valását megváltoztatta, kiskoru gyermekeit pedig a 7 éves életkort meg nem haladták s tartoztak apjuk valását követni.

Különlétek.

— A hercegerimasi udvarból. A hercegerimas titkáról, dr. Kohl Medárdról ma több lap azt írja, hogy nagyon beteg és egészségének helyreállítása végett délvidékre kell utaznia, miközben Romába is ellátogat. Mint illetékes helyről értesülünk, dr. Kohl Medárd korántsem oly beteg, hogy hosszabb kúrára volna szüksége. Egy pár napig gyöngékedett ugyan, de már túl van minden bajon s néhány napra Esztergomba, majd Pannónia-mára megy pihenni, de előjén már ismét itthon lesz hivatalában.

— Kötüntetés. A király Koller Lajos Sopron városi köpiaának a Foronás aranyardankeresztel és Glück Frigyes székelyvárosi törvényhatósági bizottsági tagnak a Ferencz József-rend lovagkeresztjét adományozta.

— Az egyetem halottja. A tegnapi elhunyt Erdely Antal egyetemi tanács-győze es irodalyszaki holttestet ma helyezték ravatába a központi egyetemi épületben, a melyre vasnaponként ékesítettek az ócskányi család, az egyetemi tanács és a rektori hivatal koszorúit fektetnek. A gyászterület, mely hónap, s rdán délután fél négykor lesz, Kluger István siklósi apát, egyetemi tanár vért. Az elhunytat a péczai családi sírboltban helyezik örök nyugalomra. Leiki údvéert pedig e hónap 27-én délelőtt 10 órakor mondanak misét az egyetemi templomban. A központi egyetemi irodát ideiglenesen Jalsovszky József egyetemi gondnok vezeti.

— Konzuli kinevezések. A király Schrag Károly kereskedőt nürnbergi fizetésten konzullá és Munder Ede durbani tiszteletbeli alkonzult a nevezeti városban tiszteletbeli konzullá nevezte ki továbbá Monson Ráfael tiszteletbeli irodafőnöknek Cadixban a tiszteletbeli alkonzuli címet adományozta.

— Tanári előléptetés. A király Fatih Mátyás állami főreáliskolai rendes tanárt a körmöcbányai állami főreáliskola igazgatójává, a VIII. fizetési osztály 2. fokozatába kinevezte.

— A katonaság köréből. A király fekete-ardói és nagytrani Meyer Guido, a II. Lipót császár nevével viselő 33. számú gyalogezred parancsnokának, a magyar honvédség tényleges állományába való át-helyezését és a nyitrai 14. honvéd gyalog ezrednél létszámon föllői vezetése mellett, a 74. honvéd gyalog dandár parancsnokságának ideiglenes vezetésével való megbízást elrendelte. Ugyancsak Esztergály Mihály nyugállományu honvédfőhadnagy-nak a címzetes századosi jellegű díjmentesen adományozta.

— Szénné égett gyermek. A szülői gondatlanság újabb esetéről ir lipői levelezőnk. Lipót-Szent-Iványban tegnapielőtt Lavinca Jánosné hazulról távozva, egyedül hagyta öt éves leánykáját. Mikor visszatért, a szobából kitóduló füst nagy szerencsétlenség hirdetője volt. A szobában iszonyu látvány fogadta: szerencsétlen gyermeke a takaréktűzhely mellett hevert élettelenül. Ereten gyerek módra a tűzet piszkálgatta, rubácskaja meggyulladt és a szegény kicsike hamuvá égett.

— Új család-történeti értesítő. Nagy Iván címmel Komáromy András dr. és Pethő Béla szerkesztésében egy új család-történeti értesítő indult meg. Az előfizetési felhívásban igen sok igertelől lép elő a szerkesztőség, melyek megvalósításában a szerkesztők ismert neve biztosíték is. A folyóirat augusztus és szeptember kivételével minden hónap elsőjén fog megjelenni ismertetni fogja a magyar nemesség eredetét, fejlődését, de közli az újabb kitüntetett családok leszármazását is és alkalmazkodik fog a gyakorlati élet-hez, ellenben a Nemzetiségi Zsebkönyvvel, mely idő és betűrendet követ, mi a szerkesztők szerint lehetetlenné teszi, ennek a tudománynak helyes művelését. A folyóirat előfizetési ára egy évre 5 frt, ami a szerkesztőség címére (I. ker. Vár, Országos levéltár) küldendő.

— A magyar tanítók turista-egyesületének közgyűlése. A magyar tanítók turista egyesülete február hó 4-én tartja meg rendező közgyűlését a Magyar Tanítók Kaszinója (VIII. József-körút 8. i. em.) helyiségeiben. A gyűlés feladatja fog a választások megejtésével, az évi jelentés elővételével, az 1899. évi költségvetés bemutatásával és egyéb a tárgysorozatban felvetett pontokkal.

— Zátogatás Jnger Solimánál. A Magyar Hírlap rendkívül érdekes cikket közöl Jnger Solimánról, Szomáli emirjéről, aki jelenleg szülővárosában, Temesváron tartózkodik. Jnger Soliman apróra elmondotta a Magyar Hírlap tudósítójának szomáli expedíciójának részleteit és kijelentette, hogy azért jött vissza hazájába, hogy meghurcolt tisztelessége nevét megmentsse. És ha majd tisztán áll a becsülete és ügye az ország előtt — így végzi — akkor realizálja vállalatát és új expedíciót szervez.

— Az országos közegészségi egyesület pályázata. Az országos közegészségi egyesület, Trefort alapjától 10—100 arany koroná jutalmakat tűz ki oly pályázatok részére, kik a családi vagy közéletben a közegészségügy előmozdításában érdemeket szereztek. Akit a Trefort díjaz számot tartanak, az egyesület elnök-ségéhez intézett levélben maguk jelentkezhetnek. A pályázatot február 15-ig kell az egyesület elnökségéhez (Bathory-u. 12.) beküldeni.

— Öngyilkos vőlegény. Lőcséi tudósítók írja, hogy Szomolnokon a csertörő-utca tegnapi szerelmi drámának volt a helyszíne. Veress Márton ottani kéményseprő legény már régebb idő óta jegyven járt Kuzsi Ilona dohánygyári munkásleánnyal. A legény az utóbbi időben azt vette észre, hogy a leány ő irányában mindjobban elhidegül. Feltekenyesege nőtön-nőtt, végre tegnapi puskát vett magához, a leányhoz ment és arra kérte, hogy vele kiköcsözzen. A leány rosszat sejtett, vőlegényének kérését kerekén megta-

adta, amire ez a szobából a leányzó... A legény most a halállal vívódik.

Az exlex Nagy-Kanizsán. Negyon esabitó az a jelszó, hogy a mai törvényen kívüli állapotban nem kell adót fizetni.

Szítányi alapítvány. Szítányi Ödön a Magyar Bank vezérigazgatója, a múlt héten elhunyt fia emlékére a budapesti kegyesrendiek gimnáziumának két 250 forintos alapítványt tett.

Jelenet az adóhivatalban. A debreczeni adóhivatalba alázatosan becsoszogott egy öreg anyóka, kinek valóján ugyancsak legörnyesztette az élet terhe.

Kérem alásznám... Az adósnak be se hagyja fejezni a sűrű instrukciót.

Menjen csak haza öreg! Megjött erre a neni... Perszo perzo, hiszen előre tudta ő ezt.

De kérem szépen, fogja meg csdekióbb sírásra a dolgot, nincs egy krajczárkám se... Huszonötödikére van kifizetve az árvaság.

Az adósnak alig tud szóhoz jutni: Azt akarom mondani, hogy menjen haza bátyóval, n-nike. Nem lesz nevezetesen, egész három hónapig nem jár a végrehajtó...

Az anyóka mind a két kezét a füléhez tartja. Nem akarja elhinni. Lehetetlen! De igen!

Aztán ki rendelte ezt így? Hát csak így van. Nem érti maga ezt öreg! Az ex lex az oka!

Főnéző az öreg nem az égre s szive mélyéből fakad föl a főhász: Hogy az én Istennem áldja meg azt az ekezeleksiás urat...

Az adósnak alig tud szóhoz jutni: Azt akarom mondani, hogy menjen haza bátyóval, n-nike. Nem lesz nevezetesen, egész három hónapig nem jár a végrehajtó...

Az adósnak alig tud szóhoz jutni: Azt akarom mondani, hogy menjen haza bátyóval, n-nike. Nem lesz nevezetesen, egész három hónapig nem jár a végrehajtó...

Az adósnak alig tud szóhoz jutni: Azt akarom mondani, hogy menjen haza bátyóval, n-nike. Nem lesz nevezetesen, egész három hónapig nem jár a végrehajtó...

Az adósnak alig tud szóhoz jutni: Azt akarom mondani, hogy menjen haza bátyóval, n-nike. Nem lesz nevezetesen, egész három hónapig nem jár a végrehajtó...

Az adósnak alig tud szóhoz jutni: Azt akarom mondani, hogy menjen haza bátyóval, n-nike. Nem lesz nevezetesen, egész három hónapig nem jár a végrehajtó...

Az adósnak alig tud szóhoz jutni: Azt akarom mondani, hogy menjen haza bátyóval, n-nike. Nem lesz nevezetesen, egész három hónapig nem jár a végrehajtó...

Az adósnak alig tud szóhoz jutni: Azt akarom mondani, hogy menjen haza bátyóval, n-nike. Nem lesz nevezetesen, egész három hónapig nem jár a végrehajtó...

Az adósnak alig tud szóhoz jutni: Azt akarom mondani, hogy menjen haza bátyóval, n-nike. Nem lesz nevezetesen, egész három hónapig nem jár a végrehajtó...

Az adósnak alig tud szóhoz jutni: Azt akarom mondani, hogy menjen haza bátyóval, n-nike. Nem lesz nevezetesen, egész három hónapig nem jár a végrehajtó...

Az adósnak alig tud szóhoz jutni: Azt akarom mondani, hogy menjen haza bátyóval, n-nike. Nem lesz nevezetesen, egész három hónapig nem jár a végrehajtó...

kedvező alkalmat, hogy e híres és anynyit ígérő szert díjtalan megszerezhessek, kell, hogy minden szenvedő kése-delmezés nélkül megragadjon. Czim: Dr. Schiffmann R. magyar raktára, Budapest, Király-utca 12.

SZÍNHÁZAK.

Mai színházi műsorok:

Nemesi színház: Az egér Pálleron vigjátéka 3 felvonásban. Főszereplők: Felekiné, Szászváiné, Török I., Helvey, Maróthy, Császár. Kezdet 7 órakor.

Operaház: Rolani mester Zichy Géza operája 3 felvonásban. Főszereplők: Perotti, Kaezér M., Hilgermann, Ney, Kertész, Takács. Kezdet 7 órakor.

Nemesi színház: Mária királyi Bara Izse operettje 3 felvonásban. Főszereplők: Németh, Tollogi, Hegyi A., Ujvári, Solymosi, Usatái, Bárdi, Vidomé. Kezdet 7 órakor.

Városi színház: A telenokoska Gandillot boházta 3 felvonásban. Főszereplők: Góth, Hettyei, Nikó, Gál, Hegedűs, Tappeczai, Rózsaszék, Hunyadi. Kezdet 7 1/2 órakor.

Magyar színház: A Gyurkovics lányok Heinecz Ferencz vigjátéka 4 felvonásban. Főszereplők: Szilasy R., Molnar, Rózsaszék, Kalmár, Lillai, Somló, Rathonyi, Odry, Báskai, Aranyosi. Kezdet 7 1/2 órakor.

Primadonna és komikus. Minden színháznak van egy olyan ekapatott, be-cszett tagja, aki minden jó szerepet, min-den lapsol, minden babért, minden gasztu magának akarna befoglalni, aki sírógörcsöket kap, ha mellette más is szóhoz jut, aki piszögöket szerződött a versenytársá sike-rének lerontására.

Grünfeld-Berkovits-Riedl-Bür-ger kamaranégyes. A Grünfeld-Berko-vits-Riedl-Bürger kamaranégyes 29-iki VI. hangversenyének műsora műv. Rozott, a mennyiben Dióss, né-Handel Berta művésznő helyett Abrányiné-Wein Margit művésznő fog közreműködni.

Az Esti Hirlap sorsjátéka.

A magyar újságolvasás meghevveltetésére és szélesebb körökben való terjesztésére az Esti Hirlap közönsége, tehát az egykrajczáros hirlap minden üevője számára mindnapra a törvény felügyelete alatt álló tárgysorsjátékot

rendezünk. Egy krajczárért az Esti Hirlap minden üevője játszik és pedig nem csupán az aznapi számkra való sorsoláson, hanem a heti sorsoláson is.

A rendes napi sorsjáték nyereseményének értéke 50 korona. A heti nyereseménynek pedig, amelyre az egész hét valamennyi napján, hétfőtől szombatig kibocsátott lapszámok játszanak, 200 korona.

Gondunk volt arra, hogy valóban pénz-értékű, mindenképpen becses és - szükség esetén - azonnali pénzzé tehető nyereseménytárgyakat adjunk.

Igy választottuk a rendes napi ötven koronás nyeresemények a köv. úevőket:

Szép nagy olajfestmény arany keretben vagy női aranyóra, arany lancozozal.

Hétváz koronás nyereseménytárgyak:

Kitűnő gyártmányú bicikli vagy kettős fedelű férfi arany-óra aranylanczozal.

Azok számára, kiknek e nyeresemény tárgyak nem felelnek meg, a nyertes példány bemutatása után utaványt állítunk ki, melynek alapján az alantabb megnevezett ismert jónévű fővárosi cégeknek 50 litros, 200 korona értékű tárgyakat kaphatnak.

Sternberg Armin és testvére-nél (Kerepesi-út 36. sz.) hangszereket.

Lukács M. Mártonnál váci-utca 4. sz.) éhszereket.

Grossmann S.-nél (Bécsi-utca 6. sz. férfi-ruhákat.

Berényi és Frankl-nai (Kossuth La-jos-u. 21. sz.) női ruhákat.

A hétfői

lappeldányainkra való sorsolás ma ked-delen délelőtt ment végbe Weinmann Fülöp dr. kir. közjegyzőnek Andrassy-ut 9. sz. II. emeleti irodájában.

Az 50 koronás nyereseményre való sor-solásban résztvettek a január 23-iki hétfői e napi kelettel kibocsátott összes lappeldányok a lap homlokzatán olvasható számokkal.

Nyerőnek kihuzatott a napi 50 koronás nyereseményre a január 23-iki hétfői

* BE-825 *

mint azt a Weinmann Fülöp dr. kir. közjegyző által felvett tanusítvány hivatalosan igazolja.

AZ ESTI HIRLAP

KÖZGAZDASÁG.

A bécsi vasanket. Bécsi tudósítónk jelenti Di Pauli báro kereskedelemügyi miniszter enöskete alatt ma üit össze a kereskedelemi minisztériumban a vasanket. Di Pauli üdvözölte a nagy számban megjelent résztvevőket és hangsúlyozta a vas fontosságát a népek kulturális es gazdasági életében.

Jelentések a tőzsdéről.

A gabonaüzlet Budapesten. Amerika magasabb jegyzése az oroszországi megszállás miatt, a tőzsdén megmozdított. Eiket 25,000 q. buza 5 krajczárral magasabb áron.

A következő buzaárak kerültek forgalomba:

Table with 2 columns: Location and Price. Tiszavideki 300 m. 75.5 kg. 10.25 forint; 600 > 76.3 > 10.50; 2400 > 74.8 > 10.75; 2600 > 73.7 > 9.8; 1000 > 80 > 10.62 1/2; Zentai 4000 > 74.3 > 10.50; Roman 4000 > 78 > 8.30; 1700 > 77 > 8.25; Szerb 2000 > 77 > 8.07 1/2.

Egyéb gabonaemléken a hangulat szilárdabb, az árak javultak. Liszt 8.05-8.15, tengeri 4.60-4.70 és zab 6.50-6.15 forinton vásároltak.

A határőrpiacon barátságos hangulat teged el, az árak mérsékeltén emelkedtek. Kötöttek: Buza márcziusra . . . 9.63, 7.63; Rozs márcziusra . . . 8.08-8.00; Tengeri márcziusra . . . 4.88-4.90; Zab márcziusra . . . 5.9-5.95.

A budapesti értéktőzsde. A spekuláció az utolsó előtással volt előfogva a forgalom korlátozott alakult. Kemanu-rányi vasúti-reszvények realizálásokra hangyulottak.

Az előtőzsdén előfordult kötelessé eszt-rák hitelreszvé. 353.80-369.25 magyar hitelreszvé. 352.25-392.50 osztr.-magy. államvasúti-reszvé. 363.75-364.00 dél. vasúti-reszvé. 37.25-37.50 szegedi vasúti-reszvé. 262.50-263.00 budapesti vasúti-reszvé. 31.75-31.80 budapesti vasúti-reszvé. 298.00-301.50 városi vasúti-reszvé. 227.00-227.50 forinton.

Zerankor maradt: osztrák hitelreszvény 350.00, magyar hitelreszvény 392.00, osztr. magyar államvasúti-reszvé 363.80 dél. vasúti-reszvény 37.25, szegedi vasúti-reszvény 263.00, jelzálog hitelbank reszvény 318.00, közuti vasúti-reszvény 391.70, városi vasúti-reszvény 227.00 forinton.

A gabonaüzlet Bécsben. A budapesti kőszarupiaczról érkezett szilárd tudósítások a spekuláció vételkedvét nem igen fokozták, a forgalom korlátozott alakult.

Jegyzések: Buza tavaszra . . . 9.58-9.60; Rozs tavaszra . . . 8.20-8.23; Tengeri máj.-jun.-ra . . . 5.20-5.21; Zab tavaszra . . . 6.18-6.20.

Az értéktőzsde Bécsben. A külföldi jegyzések nem igen fokozhatták a vételkedvét, az árfolyamok csak lényegtelően hullámzóttak.

Jegyzetek: Osztrák hitelreszvény 360.00, magyar hitelreszvény 392.00, magyar aranyjára-dék 119.75, magyar koronajáradék 97.90, angol bank 154.25, osztrák-magyar állam vasút reszvény 363.75 forinton.

Feladás szerkesztő: Gaspár Artur.

Ujságíró Sorsjegyek 4 hét 4 huzás. Legközelebbi huzás 1899 január hó 26-án. Teljes főhuzás 1899 február 21-én.

Egy korona. Legközelebbi huzás 1899 január hó 26-án. Teljes főhuzás 1899 február 21-én. 1915 nyeresemény 200.000 korona ért. Főnyeresemény 100.000 korona ért. Három nyeresemény a 20.000 korona.

NEW-YORK kávéház. A kávéház, az egész napos kávé, a kávéház, az egész napos kávé, a kávéház, az egész napos kávé.

Olcsó valódi arany ezüst-nemű bevásárlási forras. Lukács M. Márton. Budapest, IV. Váci-u. 4.